

POSTANOWIENIE

Dnia 19.11.2015r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO w S. Tadeusz Stodoła

Protokolant sekr. sądowy Wojciech Kazaniecki

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w S.del. do Prokuratury Okręgowej wS. Anny Janas

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego** o udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art.153§2kkw

p o s t a n o w i ł:

1. odmówić **skazanemu R. G. (G.) s. A.** udzielenia przerwy w odbywaniu kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego G. P.z dnia 20.08.2010r., sygn. akt II K 624/10;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany R. G. złożył do Sądu wnioski o udzielenie przerwy w odbywaniu kary, ze względu na trudną sytuację rodzinną i chęć zapewnienia pomocy, także finansowej swojej konkubinie.

Wniosek nie jest zasadny.

Jak wynika z wywiadu środowiskowego kuratora sądowego z dnia 15.10.2015r. sytuacja rodzinna skazanego jest stabilna i nie wymaga jego pobytu na wolności.

Skazany pozostaje w związku z M. T., z którą ma 5 letniego syna J.. Dziecko jest zdrowe i od września bieżącego roku uczęszcza do SP nr 48, do klasy O. Rodzina zajmuje dwupokojowe mieszkanie położone w G. przy ulicy (...). Lokal ten, jest wyposażony standardowo i utrzymany w czystości, a panujące w nim warunki socjalno-bytowe umożliwiają domownikom prawidłową egzystencję. W tej sytuacji, rodzina skazanego ma zapewnione odpowiednie warunki mieszkaniowe.

W lokalu znajdującym się na tej samej ulicy, tylko pod numerem 17 zamieszkuje babcia konkubiny L. D.. Wymieniona jest osobą schorowaną, po przebytych udarach mózgu i wymaga stałej opieki, którą zapewnia jej wnuczka M. T.. Nie można zapomnieć również o tym, że z babcią zamieszkuje jej dorosły wnuczek K. który partycypuje w kosztach utrzymania domu babci, która swoje dochody, w postaci emerytury, przeznaczają na leki. Również, K. wspiera swoją siostrę M. kupując jej żywność.

Z ustaleń kuratora sądowego wynika również, że konkubina skazanego, mimo iż nigdzie nie pracuje na stałe, nie pozostaje bez środków do życia. Uzyskuje środki w wysokości 200 złotych miesięcznie, a przy tym niezbędną pomoc otrzymuje od brata K.. Na co dzień przebywa w domu babci, sprawując nad nią opiekę.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu, udzielenie skazanemu przerwy w karze celem pomocy finansowej konkubinie nie jest celowe zwłaszcza że M. T. w miarę możliwości radzi sobie w codziennych sprawach, związanych z prowadzeniem gospodarstwa domowego, a środki finansowe jakie uzyskuje pozwalają jej normalnie funkcjonować, w tym zaspokajać niezbędne potrzeby materialno-bytowe.

Fakt, że skazany ma ograniczoną możliwość udzielenia pomocy swoim najbliższym w ich sprawach życiowych z uwagi na pozbawienie go wolności, jest normalną konsekwencją odbywania kary, nie uzasadnia sama w sobie udzielenia przerwy w karze w celu np. bieżącej opieki nad najbliższymi, czy uzyskania środków finansowych (vide : post. SA Lublin z dnia 15.06.2011r. w sprawie II AKzw 540/11).

Skazany dopuszczając się przestępstwa, musiał się liczyć z tym, że zostanie osadzony w zakładzie karnym celem odbycia kary, a to może negatywnie wpłynąć na sytuację jego bliskich. Musiał mieć świadomość konsekwencji swojego postępowania.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę stwierdzić należy, że nie zostały spełnione przesłanki określone w art.153§2kkw, które uzasadniałyby udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Z tego też względu, uznając wniosek skazanego o udzielenie przerwy w karze za niezasadny, postanowiono jak wyżej.

O kosztach postępowania przed Sądem orzeczono na podstawie przepisu art.626§1 kpk w zw. z art.624§1 kpk w zw. z art.1§2kkw.